

zmislu besede, dan počivanja in božje službe. Ko so mi še oče živeli, bilo je seveda vse drugače. Takrat so sedeli možje ob nedeljah skupaj in so se resno pogovarjali o gospodarskih ali sploh javnih zadevah. Mladina se je pošteno zabavala in veselila, je spoštovala stariše in izvrševala svoje dolžnosti, v druge stvari pa se ni vtikala. V tem oziru se je svet popolnoma spremenil in sicer na žalostni način spremenil. Možje hodijo danes v nedeljah obupani in jezni okrog, se iz bogve kakšnih neumnih političnih vzrokov sovražno in zaničujejo, morajo hoditi po shodih in sejah in tam poslušati rogoviljenje mestne gospóde, ki jo kmet ne razume in katere nauki kmetskemu stanu ne prija. In mladina? Kje je njeno čisto, pošteno nedeljsko veselje? Dekleta so v raznih oštarijskih „deviških društvih“ in ostajajo tam v družbi mladih kaplanov pozno v noč, dokler se jim kaj ne zgodi, kar jim je celo življenje v sramoto. Fantje morajo biti istčtako člani „Mladeniškega društva“, potem kakšnega „izobraževalnega društva“, nadalje člani „sokolskih“ ali „orlovskih“ društev, morajo si s težko prisluženim očetovim denarjem rdeče srcaje in balkanske čepice kupovati, morajo „teatre špilati“ in po krémah rogoviliti ter kroatiti, — morajo vse to storiti, ker to politični duhovniki zahtevajo! Preje so duhovniki mladino svarili pred krčmo, so pridigovali proti pijančevanju in krokanju, — danes pa razpivajo vsakega za „krivo-verca“, kdor noče z njimi vred gostilniške politike uganjati. . . . Je res žalostno in jaz starček sem skoraj vesel, da bodem kmalu položil svojo trdno glavo v grob. Kajti moje srce žaluje po starih, poštenih duhovnikih, po starih, lepih kmetskih časih. . . . Vse, kar se danes v javnosti uči, vse je le politika in vse diha le sovraštvo. Najbolj nas kmete učijo, da moramo Nemce sovražiti. Jaz sem živel kot mlad človek mnogo med Nemci in bil sem vedno z njimi zadovoljen. In kar sem prodal od plodov mojega malega posestva, vse sem moral Nemcem prodati. Zakaj bi jih torej sovražil, ako z njimi kupčujem, ako mi pošteno moje blago plačujejo?! Je res, da od tega gradega sovraštva, ki ga sejejo gotovi ljudje, le posamezni hujskači in politični agenti živijo ter dobiček vlečejo. Mi kmetje pa imamo le škodo od tega sovraštva. To, ljubi moj „Štajerc“, sem imel na srcu in to sem ti hotel enkrat pošteno iz kmetskega peresa sporočiti. Pa tako mislimo vsi stari poštene kmetje, ki nočemo poslušati dražbarjev prvaštva. Pa srečno! Vaš — — — l.

Iz okolice Ptuj. V resnih časih živimo, pa nekatere prismukane ženske še skrbijo, da se semintja zgodi kaj smešnega. V Štuku pri Ptuj živi dober gospodar Petek. Njegova žena je že 70 let stara. A zdaj na stara leta je pričela brez vsacega pravega vzroka ljubosumna postajati. Zato si je te dni enkrat ovila roke z roženkranci in je šla — v ribnik. No, voda je zdaj premrzla. Zato je bila menda prav zadržljiva, ko so jo nekateri možje še pravočasno iz vode potegnili. Upati je, da bode ljubosumna starka zdaj pametnejša postala. Saj voda je že marsikoga zbrihala. . . . Domačini.

Od sv. Štefana pri Šmarji. Ko sem bil pred par dnevi v eni gostilni pri sv. Štefanu, sem dobil slučajno v roke tisti lažnjivi list, ki se imenuje „Slov. gospodar“. Čital sem v tem umazanem listu neko nesramno laž, da se je naš „Ekspurgermajster“ obesil. To je grda laž in nesramno obrekovanje. Naš g Peter Zakošek, p. d. Plavec, še živi, čeprav se še vedno skriva in si ne upa biti v občinski urad. Naveličal se je sicer bolan biti in špitala obiskovati, pa rajši doma svoje bibe štrigla; v občinsko pisarno se pa ne prikaže, kakor tudi njegov agitator ne. Preljubi „Štajerc“! Ker Ti še imam marsikaj poročati, Te za prihodnjič lepo prosim za en mali prostorček v Tvojem cenjenem listu. — Do tedaj Te pa presrečno pozdravljam ter ostajam vedno Tvoj zvesti prijatelj in stari znanec
Rakitovski kovač.

Novice.

Zahvala. Ob priliki mojega ozdravljenja po težki bolezni dobil sem od mnogih znancev, somišljenikov in prijateljev čestitke in izraze poštenega sočutja. Ni mi mogoče vsem posebej

odgovarjati. Zato se tem potom najtopleje zahvaljujem. Moji prijatelji naj bodejo prepričani, da mi grdo, osebno bevskanje nasprotnikov ni in ne bode vzelo poguma za nadaljno politično delo v našem zmislu. Še enkrat hvala vsem! — V Ptuj, novembra 1913. — Karl Linhart, urednik in pisatelj.

Dolgo in hudo zimo se pričakuje letos. To kaže postopanje mravelj, ki so jako pridne in pametne živalice. Mravlje so letos svoje zemeljske kupe skoraj dvakrat tako visoke napravile in so jim dale obliko ravnega, špicastega kegla. To se zgodi le redkokdaj in gozdarji, kmetovalci ter drugi opazovalci nature smatrajo to za značilni pojav, da bode zima dolga in stroga. Saj je znano, da so živali mnogo boljši opazovalci vremena, nego ljudje. Pa jesen kaže tudi še druga znamenja hude, dolge zime.

7 oseb utonilo. Pri Pirni ob Teschenu hotelo se je 7 oseb čez reko peljati. Sredi v reki se začela neka 18letna deklica čoln zibati. Nakrat se je čola potopil in vsi so padli v vodo. Ker je znal od cele družbe le en mož plavati, oprjeli so se ga vsi drugi. Nastal je grozoviti boj za življenje in smrt. Rešitelji so ta boj opazovali. Ali prišli so prepozno. Vseh 7 oseb je utonilo.

Pametni Rus. Neki ruski hlapec v Breme-nu imel je trakujo. Na priporočbo nekega rojaka privezal je kos špeha na trn, kakor ga imajo za ribe loviti, pritrldil trn na špago in je vse skupaj snedel. Trakuja seveda ni hotela špeha vzeti. Pač pa so morali bedastega hlapca v bolnišnico odpeljati.

Sneženi viharji v Ameriki. Iz Novega Yorka se poroča: V vzhodnih ameriškanskih državah in v pokrajinah ob velikih jezerih divjal je tudi sneženi vihar, ki je na deželi kakor na morju promet hudo motil in mnogo škode napravil. Sneg leži deloma že 10 colov visoko. Oceanski parniki so vsled tega slabega vremena istotako hudo trpeli in so došli z velikimi zamudami v Novi York.

Železniški vlak in parnik sta trčila, seveda v Ameriki. Reka Ohio preplavila je namreč velike pokrajine, tako da je stala proga železnice Louisville-Nashville za en meter pod vodo. Neki jako nizki parnik prišel je tako iz reke na progo. Medtem je pridrdrala lokomotiva, ki je urejena za take povodnji. Strojevodja je zvižgal in zvižgal, pa pomagalo ni nič. Vlak je trčil v parnik. Nesreča se ni zgodila nobena.

Otroka za 20 kopek prodala je neka pijana babnica v Petersburgu na Ruskem. Dobljenih 20 kopek je takoj v žganju zapila.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Proti „Štajercu“ prinaša „Slovenski Gospodar“, kateremu je ljudstvo že pred leti dalo ime „Fihpos“, skoraj v vsaki številki celo vrsto neopravičenih in strupenih napadov. Ako se kdo obesi, — je že „Štajerc“ kriv! Ako kdo koga ubije, — je seveda „Štajerc“ kriv! Ako kdo kaj zagospodari, — je „Štajerc“ kriv! . . . To je seveda stara farizejska metoda, na katero se nam ne zdi vredno odgovarjati. Kajti ljudstvo ve prav dobro, kdo je v resnici žalostnih razmer in Spodnjem Štajerskem kriv. Čimbolj klerikalna je pokrajina, temveč ubojev, pijancev, zločincev je tam! To je tako stara resnica, da jo celo poštene duhovniki priznavajo. Slabi nauki in izgledi duhovnikov so pač preje splošne pokvarjenosti krivi, nego časopisje. Kdaj pa je „Štajerc“ učil, da naj kdo ubija ali se obesi? Tiste prodane, hlapčevske šleve v farških uredništvih naj bi raje pred lastnim pragom pometale. Imele bi gotovo dosti opravila!

V klerikalnih listih se repenčijo politični kutarji še vedno, kakor da bi s svojo leta trajajočo obstrukcijo v deželnem zboru res bogvè kakšne koristi za slovensko ljudstvo dosegli. Oj ti hinavci, kako farizejsko znajo ljudstvu pesek v oči trositi! Tista klavna meščanska šola v Žalcu bode pa bogvè kaj napravila. Po našem mnenju ne bode imel nikdo od te šole koristi, k večjem par žalskih narodnjakarjev, ki pa itak na slovenske črnhube pljujejo. Koliko meščanskega slovenskega prebivalstva pa imamo na Spodnjem Štajerskem? Žalska šola imela bode k večjem ta uspeh, da bode slovenskemu kmetijstvu še več delavnih

moči odtegnila. To je gotovo in za uspeh se slovensko ljudstvo klerikalnim farizejem gotovo ne bode zahvaljevalo. Še bolj smešna stvar z gospodinjso šolo v Sv. Jurju. Ta gospodinjška šola menda ne bode ničesar družega nego neko novo „Marijino društvo“ pod komando tega ali onega črnhube. Ne dobre gospodinj-pač pa politične agitatorice se bode na tej šoli vzgajalo. Sicer pa so klerikalni listi sami praznili, da niti kmetijska šola v sv. Jurju ni pomena, češ da je tam več učiteljev nego učencev in da ravnatelj nič drugega ne dela, nego „Slovenski narod“ širi. Ako se torej niti meščanska kmetijske šole, ki je koštala toliko denarja, ne more vzdrževati, potem leži vendar na dlani, da bode ženska taka šola še mnogo slabše izhajala. Tako izgledajo vsi „uspehi slovenskih obstruktivistov, ki so s svojim brezvestnim početjem vsem vsej deželi toliko škode povzročili. Deset let lahko slovenski poslanci v deželnem zboru pridno delajo, ne bodejo tisto popravili, kar je v zadnjih dveh, treh letih škodovali in zagrešili.

„Straža“ tožena. Državno pravdnštvo imajo zdaj s slovenskimi klerikalnimi listi prav mnogo opraviti. Zdaj se je uvela tudi sodnijska postopkava zoper urednika „Straže“, znanega člana „Svete vojske“ Lavoslava Kemperle, to pa zaradi poseganja v sodno postopanje. Čestitamo pravi iz srca!

Klerikalni poslanec Pišek je menda eden najodličnejših „poštenjakov“ te pobožne stranke. Mož ni samo vzor-poslanec, marveč tudi vzor gospodar in vzor-kmet. . . . To dokazuje njegova tožba, ki jo ima poštenjak Pišek zdaj s svojimi lastnimi svakom. V tej tožbi prišlo so že dosti takih kričečih lumparije na dan, da bi vsaka druga stranka Pišeka že davno poglala raklo in zvižgat. Mi o prvi razpravi nismo poročali, ker hočemo končni izid cele pravde počakati. Tudi krat bode mo seveda natanko in izdatno te klerikalnega poštenjaka volilec predstaviti. Čudno se nam pa zdi, da klerikalni listi Pišeka zdaj peregajo. Le umazanega človeka je treba priti in kadar klerikalni listi koga hvalijo, to je čisto gotovo izraščeni lump pod božjim slovescem. Tako bode brčkone tudi v tem slučaju. No, klerikalci res nimajo vzroka, pri čemer poslanec Pišeka. Ne morda zaradi tega, da Pišek ne bi bil umazan; ej, umazanosti je na njem dovolj. Ali slovenski klerikalci imajo zdaj vendar nekaj zistem, po katerem pride pri njih tisti na vodilno mesto, kateri je izvršil kakšno prav veliko lumparijo. Na Kranjskem imajo slovenski klerikalci enega Štešeriča, katerega imajo že dovolj pravi, enega Kreška, bi imenuje svoj nekdanjo ljubico „vlačugo“, in celo zbirco enakih moralistov. Na Koroškem imajo pobožnega Brejca, ki zna tako lepe račune delati, imajo Podgorca, prijatelja poštenjaka Weissa, imajo Serajnika in Svatone. Na Štajerskem pa imajo Verstovšeka, imajo Benkoviča, imajo revolucionskega junnaka Roskarja, imajo zdaj tudi poštenjaka Pišeka. . . . Zakaj bi se torej sramovali? Zakaj bi štrigali Pišeka in ga uminili, ko jih vendar sploh ni sram in ko jim vendar nobena umazanost ne škodnje?!

V Slov. Bistrici se vrši dne 24. novembra večji živinski in letni sejem, na katerega so pričakuje mnogo zunanjih živinotržcev.

Pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru se vrši dne 26. novembra 1913 ob 10. uri dopoldne dražba najema vžitnega dariva od vina, vinskega in sadnega mošta in mešanice leto 1914 (pogojno tudi za 1915 in 1916) v sledečih pobiralnih okrajih: Poljskava, Poljčane, Sv. Lovrenc nad Mariborom, Slivnica, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Celje, Sv. Jurij ob južni želi, Doberna-Vel. Pirešica, Vojnik, Sv. Pavel pri Preboldu, Žalec, Braslovče, Brežice, Snisca, Šoštanj-Velenje, Laško, Konjice, Oplotnica, Vitanje, Rogatec, Slatina Ormož Mihovci. Natančni pogoji izvejo se lahko pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, pri pristojnih kontrolnih vodstvih in oddelkih finančne straže.

Hrvatski roparji. Pri trgovcu Kopincu Dobavi pri Brežicah izvršil se je veliki vlom. Vlomilci so udrlj s silo skozi okno v trgovino. V magacinu poleg trgovine spal je neki komec. Ta je slišal tatove in je zbudil lastnika. Trgo-

je tekel k durmi, da pokliče orožnike. Ko durni odprl, se je moral pripogniti. V tem se sfrčala je revolverska kroglja čez njegovo in se zadrila v duri. Ko bi ne bil pripognjen, bi ga zadela. Kmalu nato padla sta še strela. A ko so orožniki prihiteli, so tatovi stregli in zbežali brčkone čez hrvatsko mejo. Hrčgovcu Kopincu pokradli so blaga za 800 kron. Taki vlomi hrvatskih roparjev se opetovno ponavljajo in bi bilo treba, da pride oblast strašenemu prebivalstvu z najstrožjimi sredstvi na pomoč.

Poštna tatvina. Postiljon Matija Urh peljal je s pošto iz Vidma na Krško. Neki deček opazil, da so vrata tresorja z vrednostnimi predmeti odprta. Ko je postiljon pogledal, opazil da manjka denarno pismo za 1250 kron in v komandiranih pisem. Postiljon trdi, da so vrata pred odhodom zapita.

Tatica. V Mariboru so zaprli deklo Johano stovnik iz Slovenske Bistrice, kjer je svoji gospodinjji Hotschewer za 500 kron dragocenosti ukradla. Bila je še tako predrzna, da je gospodinjji grozila, ko ji je ta tatvino očitala. Kradeni stvari imela je pri raznih osebah razporejene.

Zastrupljenje. Poročali smo o hitri smrti gospodinjje Medved v Zavočni pri Šoštanju, ki je bila ljubavno razmerje s svojim mladim svatovcem Preiskava je dognala, da se je nesrečnica zastrupila s hrčgovci iz žalosti nad svojim grehom, za katerim komandirant zastrupila.

Hitro avanziral je gefreiter Franc Suintinger iz Gradca. Ukradel je 120 kron, si prišil zvezane vrtnice in se odpeljal. Ali v Prageru so ga orožniki že prijeli in garnizijski sodniki v Mariboru izročili.

Vjeti roparski morilec. Dne 2. t. m. bil je roparski morilec in živinotrzec Mijo Kralj v Cesti pri Varaždinu umorjen ter oropan. Poleg mrljice je našel so krvavo poleno, s katerim je morilec žrtvi glavo razbil. Orožniki so izvedeli, da je dan umora slaboglasni delavec Janez Skovnar iz Varaždina pod sumljivimi okoliščinami izginil. Pozneje se je dognalo, da je Leskovec gotovo morilec in da je z oropanim denarjem na Štajersko pobegnil. Te dni pa se je poročilo orožnikom v Štoreh pri Celju, zaslediti roparskega morilca, ki je tam za hlapca služil.

Roparski cigani. V Savinski dolini pojavljale se večje skupine ciganov, katere prav nasilno ropajo. V Gorenju pri Šoštanju so izvršili celo vrsto vlomov. Nastopali so tako napadli, da so domači ljudje v sosedni sobi iz strahu raje molčali in ropanje opazovali. Ko so cigani odšli, našlo se je mnogo morilskega orožja v bližini mesta. Cigani so tako hitro „delali“, da od 11. ponoči do 4. ure zutraj 6 vlomov izvršili. Ropanje pričelo je v zgornji Savinski dolini in se nadaljevalo do Celja. Skupina ciganov je znašala okoli 50 oseb. Povsod je najprej pri trgovcih kupovala in fehtala, potem pa izropala. Vohunili sta pri trgovcih 2 ciganki,

ki sta prišli denar menjati. Orožniki so roparjem na sledu.

Poštni tat Piwonka, katerega so zaradi poverjenja denarnega pisma za 30.000 K zaprli, je v zaporu priznal, da je poveril tudi neko pismo s 6.000 K vsebine, ki je bilo svoj čas za nekega hmeljarja v Žalcu določeno. Brčkone ima Piwonka še druge grehe na vesti.

Zaprti cigani. Iz Hoč se poroča, da je tam večja skupina ciganov vso prebivalstvo v strah spravila. Orožniki so zaprli 16 ciganov in cigank ter jih oddali sodniji. Nadlegovanje prebivalstva po ciganih postaja vedno bolj neprijetno.

Ogenj. V Zgornjih Hočah nastal je ogenj v gospodarskem posloju posestnika Andreja Koren. Gasilci iz Hoč in Rosswaina so ogenj v težkem delu pogasili. Posestnik Koren trpi, vključ temu da je bil zavarovan, mnogo škode; kajti zgorela mu je tudi vsa zaloga krme in slame.

Nož! Tesar Franc Ferlinz v Celnici je v pijanosti nadlegoval goste. Vsled tega ga je krčmar vun spravil. Ali Ferlinz je pategnil nož, napadel krčmarja in več gostov. Čez 60 let starega kmeta Vesjaka je z nožem hudo ranil.

Zaradi meje so se skregali viničar Franc Hvalič, njegov zet Johan Cizl in kočar Alojz Žerjav v Grušavi pri sv. Lenartu. Naposled so se stekli. Žerjav je hotel Cizla z nožem napasti, a Hvalič ga je z vilami po glavi udaril in težko ranil.

Nevaren gost. V Novakovi krčmi v Št. Janžu d. p. razgrajal je kovač Breznik. Naposled se je z domačimi stebel in pri temu je Franca Novaka tako hudo ob tla vrgel, da si je ta obe roki zlomil. Orožniki so ga oddali sodniji.

Surovost. V Sv. Tomažu pri Ormožu strela sta se posestnik Lukažič in posestnica Johana Plohl. Lukažič je naposled s sekuro udaril Plohl po glavi, tako da se je ta težko ranjena na tla zgrudila.

Neprijetni mož. V Lahoncih pri Ormožu skregal se je Alojz Kossi s svojo ženo, ker je ta večkrat pijana domu prišla. Naposled jo je tako hudo pretepel, da je omedlela. Naznanili so ga sodniji.

Rudarska nesreča. V Trbovljah padlo je rudarju Johana Seršen težko železo na nogo in mu jo je zmučkal. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Dezertjer. Pri Mariboru so vjeli dezerterja Franca Suintinger. V zaporu je razbil vse šipe in snedel v samomorilnem namenu več kosov stekla. Odpeljali so ga v garnizijsko bolnišnico.

Smrtna neizgoda. V Faalu je delal pomožni delavec Florijan Terisch pri novi električni napravi. Prišel je v dotiko z žico in obvisel v nje; čez par minut šele so ga mrtvega iz žice dobili.

Iz Koroškega.

St. Janž v Rožu. Piše se nam: Kakor vsak kristjan pogleda ob Vsehsvetih na domača pokopališča, sem prišel tudi jaz. In kaj vidim in slišim tam? Da je tamošnji župnik g. Fugger dvakrat črn! Zato mi pa oprosti, dragi „Štajerc“, da ga jaz kot tujec nekaj operem, kjer kakor sem slišal, se faranom ne zdi vredno. Ker sem se sam in še ne dovolj informiral, sem si zbral nekaj zavednih ljudi, da mi vse to povedo, kako se slabša skozi tega fraka cela fara in kako se on zna zagovarjati. On pride kar na leco in pravi: Starši ste krivi na otrokah, da je tako slaba mladina! Veš kaj g. župnik, boljše bi bilo, da bi študiral krščanski nauk doma, pa ne po gostilnah slab zglede dajal mladini, ali pa šel kam na kakšen fraklec snopsa, kakor po tvoji misli razsojevati stvari, ki tebi ne spadajo. Ja res je, da ima ta Jožej nekaj zagovornic, ki še ne poznajo sveta, kaj je beda; zato si je tudi skoval „Marijino društvo“ pa ravno v Št. Janžu s pomočjo Limplna, da bi te pomagale Jožija pokrivati pri vseh rečeh. No pa ja tudi to društvo ne obstoja, g. dr. Arnajc, če ravno ste rekli, da ima društvo „krščanstvo podpirati“; no pa s tem ne pride daleč, če bo Fuggerja podpiralo. Dolej se le sliši od njih, moramo ja kaj zamolčati in s tem pride vse v propad. In zdaj se počne spet šola; ali boš imel kaj prostega časa, da bi imel krščanski nauk v šoli?! Obenem ti svetujemo, da bi kar sam odrinil iz

Št. Janža, ker pridejo druge posledice, da boš moral iti. Toliko v vednost! Potnik.

Prevalje. Piše se nam: Že dolgo časa, dragi „Štajerc“, nisi kaj poročal iz našega od črnih valov obdanega lepega kraja; nič ne de, zamujeno bom pa od sedaj naprej popravil Danes enkrat hočem okrtati našega po prvaškem pritisku novoizvoljenega načelnika tukajšne napredne požarne brambe „Oberprvaka“ in „Oberčrnuzla“ Divjaka, kateri naj na kolenih Boga hvali, da zna nemški, pri požarni brambi pa hoče na prav kranjski način vpeljati slovensko komando in lep pozdrav „Gut Heil“ nadomestiti z izvajajočim „na zdar.“ Oho, gospodine, nismo še na Srbskem, naša požarna bramba je in bo napredna in svetujemo vsem prvakom: roke proč od tukaj, drugače smo primorani druge strune napeti! Za danes dovolj drugič več! Gut Heil!

Kotlje. Piše se nam: V naši občini se klajajo že dalje časa neznanji tatovi in kradejo vse, kar jim pride v kremplje: strd, bučele, sadje. Pri posestniku Lakovnič so hoteli ukrasti iz hleva prašica; pa k sreči so jih še pravočasno odgnali; ali prašič bil je že zastrupljen, da so ga morali zaklati. Na pošti so vlomili v prodajalno gosp. A. Zechnerja in so mu precej raznih reči pokradli. Menda vključ temu, ker je vsaka reč bolj poceni, kakor v Gutštanu ali drugod. — Tudi smo zvedeli žalostno novico, da bojo nas res častivredni gospod župnik F. Štingl zapustili; oni so res pravi duhovnik, storijo svojo dolžnost, za drugo se pa nič ne brigajo. Že zanaprej Boga prosimo, da bi nam zopet takega miroljubnega gospoda župnika dal, kakoršnega imamo sedaj. Mir kalit ni treba hoditi. Kotole.

Pod kuratelo dala je oblast prejšnjega knezoškofa krškega dr. Kahna. Dognalo se je, da je neozdravljivo umobolen. Dr. Kahna so politični duhovniki po Koroškem prav radi zlorabljali za svoje grde protijudske namene. Zlasti je igral veliko vlogo pri velikanskem denarnem polomu koroških klerikalcev pred par leti. Dr. Kahn se nahaja zdaj v kloštru Tanzenberg, katerega opat je njegov kurator. Tisti pa, katerim je Kahn dolžan, se naj pod nosom obrišejo.

Težki sum. V Zauchenu so orožniki zaprli cigana in godca Franca Fischer ter ga oddali sodniji. Fischer je na sumu, da je v sv. Martinu neko poslopje zažgal, to pa in maščevanja, ker mu najemnica ni dovolila prenočišča.

Bedak. Zaradi nesrečne ljubezni si je hlapec Johan Runda v Föderlachu z mašino za rezanje krme en prst odrezal.

Rop. V Celovcu iztrgal je na javni cesti neki neznan fantalin Hedwigi Medvenschek iz roke torbico s 50 K denarja in je z njo pobegnil.

Smrtna nesreča. Pri sv. Magdaleni pri Beljaku splašila se je sestra posestnika Unterwirt v voz vprežena krava. Vboga ženska je padla pod voz in bila tako težko ranjena, da je drugi dan vsled prizadetih poškodb umrla.

Elektrika ubila je v fabriki celuloze v sv. Magdaleni pri Beljaku delavca Stocker. Nesrečnež je na stopnicah sodrsnil in na električno žico padel. Bil je hipoma mrtev.

Očeta okradel. Posestniku Marku Orlicsch v Sajdolahu ukradel je nekdo kranilno knjižico za 2000 K; tat je dvignil pri hranilnici 750 K. Kmalu se je dognalo, da je tat lastni sin posestnika, ki že dalje časa ne živi pri očetu. Tata so zaprli.

Nepoboljšljiv je delavec Jože Strobl iz Ebersteina. Te dni je prišel iz zapora, kjer je sedel radi tatvine. Ali komaj na prostem je izvršil že zopet tatvino. Odpeljali so ga nazaj v preljubljeno luknjo.

Svinjar. V Stadlingu so aretirali in sodniji oddali hlapca Johana Weissenbacher, kjer se je zagrešil nad neko šolarico.

Obesiti se je poskusil kanonir Schwarz v vojaškem zaporu v Beljaku, pa so ga pravočasno odrezali.

Morilec alkohol. Delavca Tomaža Serajnik v Beljaku našli so te dni mrtvega na tleh ležati. Pil je preveč žganja in moral hitro umreti.

Požar. Najemniku Podojsteršek v Javorju zgorelo je gospodarsko poslopje z vso krmo in žitjem. Nesrečnež ni bil zavarovan in ima škode za 2500 kron. Na posloju je napravil ogenj

Nahtevajte

898

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“, nego izrečno

JEVE
MAGGI kocke

po 5 v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem